

Эстонская опера ў Мінску

3 8 па 13 лютага ў Мінску гастралюе Нацыянальная опера «Эстонія». На працягу тыдня калектыў прадставіць на сцэне Вялікага тэатра Беларусі лепшыя спектаклі са свайго багатага рэпертуару. Пра супрацоўніцтва двух тэатраў, праграму гастроляў і сённяшні дзень Нацыянальнай оперы «Эстонія» раскажаў кіраўнік трупы Март Мік.

Вольга НИКАЛАЕЎСКАЯ,
фота прадастаўлена
Нацыянальнай операй «Эстонія»

— Не толькі эстонская опера прыязджае ў Беларусь, але і спектаклі Вялікага тэатра оперы і балета будуць паказаны ў Таліне...

— У наш час цэлым тэатрам падарожнічаць па іншых краінах даволі цяжка з эканамічнага пункту гледжання. Але з'явілася ідэя зрабіць не камерцыйныя гастролі, а проста памяншчы сцэнамі на тыдзень. Мы ўжо маем удалы вопыт такога супрацоўніцтва з латвійскай і літоўскай нацыянальнымі операмі. Гэта вельмі добра і для калектываў, і для публікі, і для развіцця культурных сувязей паміж краінамі. З Вялікім тэатрам Беларусі ў 2011 годзе мы падпісалі дамову аб супрацоўніцтве, так што такі працяг нашага сяброўства ў выглядзе абменных гастроляў цалкам заканамерны.

— На якім прынцыпе вы складалі рэпертуар для паказу ў Беларусі?

— Па-першае, мы выбіралі спектаклі, якія выклікаюць цікавасць у беларускай публікі. Калі прывезці ў Мінск нават вельмі добры спектакль на эстонскай мове, нашым калегам будзе цяжка яго прадаць. Па-другое, адзінвалі з тэхнічнага пункту гледжання. У нашых тэатрах розныя памеры і тэхнічных характарыстыках сцэны. І, вядома ж, мы зацікаўлены ў тым, каб прадставіць нашу трупу, наш тэатр найлепшым чынам. Таму падабралі такі пакет спектакляў, які выглядае стыльна і цэльна.

Паколькі мы — нацыянальны тэатр, наша мэта — знаёміць публіку з цікавым музычным матэрыялам. Напрыклад, «Манон Леско» Дж. Пучыні ніколі не ставілася ні ў вашым, ні ў нашым тэатры. У пару да гэтай оперы мы пакажам балет «Манон» Ж. Маснэ. Дарэчы, у нас

у рэпертуары ёсць некалькі такіх «дуэтаў», дзе адна і тая ж гісторыя раскрываецца рознымі мастацкімі сродкамі. Гэткі «жарт» мае камерцыйны поспех і з вялікай цікавасцю ўспрымаецца глядачамі.

— Таму і нам вы прывезлі адну такую пару?

— Балет «Манон» у харэаграфіі сэра Кенэта МакМілана ідзе не на шмат якіх сцэнах: дазвол на пастаноўку даецца толькі тым тэатрам, якія паказалі, што ў іх ёсць трупа высокага ўзроўню. А што датычыць оперы «Манон Леско», то яна стала першым і самым відавочным поспехам Пучыні. Гэта вельмі цікавы твор, на нашай сцэне яго паставіў Андрэйс Жагарс, акцёр, рэжысёр, генеральны дырэктар Латвійскай нацыянальнай оперы. Хтосьці яго любіць, хтосьці ненавідзіць, але ніхто не застаецца абьякавым. Яго «Манон Леско» — гэта сапраўды рэжысёрскі спектакль, які варта паглядзець, каб скласці сваё меркаванне. Мы спецыяльна пакажам спектакль двойчы — 8 і 10 лютага, каб усе жадаючыя змаглі яго ўбачыць. Увогуле, я падтрымліваю любы арыгінальны падыход, калі ён дапамагае публіцы зразумець оперу. Між іншым, гэта ідэальны для ўспрымання від мастацтва: і зрокам, і слыхам, і пачуццямі.

«Манон».

— У рэпертуары вашага тэатра ёсць і традыцыйныя па рэжысуры оперы, і авангард...

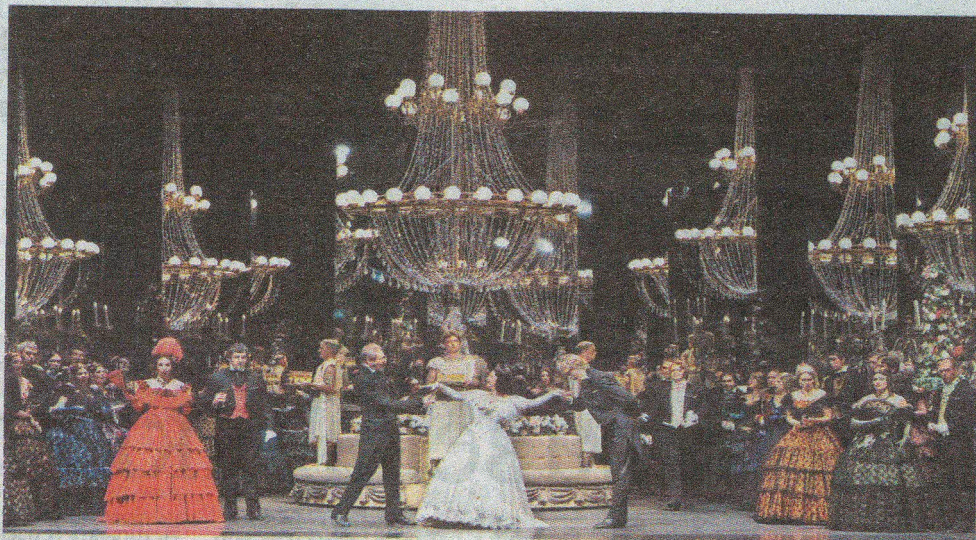
— Тая ж «Травіята», якую ў Мінску можна будзе ўбачыць 9 лютага, пастаўлена як бы ў класічным ключы, але ў цэлым гэта даволі інавацыйны спектакль, хоць дэяніе і не ў космасе адбываецца.

Мы спецыяльна прадумвалі рэпертуар для беларускіх гастроляў. «Травіята» і балет «Шчаўкунок» (будзе паказаны 13 лютага) ёсць у афішы вашага тэатра, і мы вывзем гэтыя спектаклі, каб публіка магла параўнаць беларускі і эстонскі варыянты.

— Вашаму тэатру ўжо больш як сто гадоў, у яго вельмі багатая творчая гісторыя, і многія людзі, асабліва жыхары СНД, ведаюць оперу «Эстонія» таму, што ў ёй працаваў знакаміты Георг Отс. Ці ёсць сёння ў калектыве зоркі, якіх можна супаставіць з ім па маштабе?

— Георг Отс часта бываў у нас дома, так што я магу ганарыцца тым, што быў знаёмы з ім асабіста. А наша сённяшняя трупа вельмі маладая. Мы стараемся рабіць так, каб у спектаклях не было першага, другога або трэцяга складу, каб узровень нашых пастановак заўсёды быў стабільна высокі. І прыемна, што людзі ведаюць і любяць нашых салістаў, сярод

у Мінску

«Травіята».

— У рэпертуары вашага тэатра ёсць і традыцыйныя па рэжысурсы оперы, і авангард...

— Тая ж «Травіята», якую ў Мінску можна будзе ўбачыць 9 лютага, пастаўлена як бы ў класічным ключы, але ў цэлым гэта даволі інавацыйны спектакль, хоць дзеянне і не ў космасе адбываецца.

Мы спецыяльна прадумвалі рэпертуар для беларускіх гастроліяў. «Травіята» і балет «Шчаўкунок» (будзе паказаны 13 лютага) ёсць у афішы вашага тэатра, і мы вязём гэтыя спектаклі, каб публіка магла параўнаць беларускі і эстонскі варыянты.

— Вашаму тэатру ўжо больш як сто гадоў, у яго вельмі багатая творчая гісторыя, і многія людзі, асабліва жыхары СНД, ведаюць оперу «Эстонія» таму, што ў ёй працаваў знакаміты Георг Отс. Ці ёсць сёння ў калектыве зоркі, якіх можна супаставіць з ім па маштабе?

— Георг Отс часта бываў у нас дома, так што я магу ганарыцца тым, што быў знаёмы з ім асабіста. А наша сённяшняя труппа вельмі маладая. Мы стараемся рабіць так, каб у спектаклях не было першага, другога або трэцяга складу, каб узровень нашых пастановак заўсёды быў стабільна высокі. І прыемна, што людзі ведаюць і любяць нашых салістаў, сярод

якіх сапрана Хелі Вескус, Айле Асзоній, Крыстэль П'яртна, мецца-сапрана Хелен Лакута, тэноры Март Мадыстэ і Олівер Куусік, барытоны Раўна Элп і Ясі Захараў, басы Прыйт Волмер і Март Лаўр.

Усяго ў ансамблі 18 салістаў. І хоць у нашай трупі ўсе вельмі добрыя выканаўцы, мы ўсё ж часам запрашаем гасцей. Вядома, нам не па кішэні ганарары, якія просяць спевакі сусветнага ўзроўню. У нас у зале 700 месцаў, а самыя дарагія білеты каштуюць каля 30 еўра. Адпаведна, шукаем іншыя варыянты, каб задаволіць публіку. Запрашаем маладых перспектывных салістаў, у якіх усё наперадзе і якім цікава набірацца вопыту і спяваць у іншых тэатрах.

— Як, напрыклад, саліста Вялікага тэатра Беларусі Ілью Сільчукова, які ў снежні мінулага года атрымаў ангажэмент ад вашага тэатра на конкурсе выканаўцаў італьянскага рэпертуару *Competizione dell'Opera*...

— Так. Ілья Сільчукова я памятаю яшчэ па Міжнародным конкурсе маладых вакалістаў імя К. Таэў, які праводзіўся ў Пярну. А ў нашым рэпертуары для такога лірычнага барытона, як Ілья, дастаткова магчымасцей, таму мы з радасцю яго прыемем і прапануем што-небудзь цікавае.